

VANUIT POPOKABAKA

GOED NIEUWS

Vandaag, 5 september 2022 is het de officiële startdag voor de scholen in gans Congo.

Het Ministerie van het Basis, Secundair en Technisch Onderwijs (EPST) heeft de start van het schooljaar 2022-2023 gehandhaafd.

Er zijn echter nog vele verschillen tussen de lerarenvakbonden rond de **eisen** die werden gesteld om het schooljaar te beginnen. Alle vakbonden hebben na overleg, dan toch de start aanvaard door te beloven voor de eisen van de leerkrachten te vechten.

Voor de synergie van de Congolese lerarenvakbonden moet de regering de nodige middelen mobiliseren om de levensstandaard en de lonen van het onderwijzend personeel te verbeteren.

Het is dus nodig dat de synergie van de bonden aan het parlement, waarvan de terugkeer spoedig zal plaatsvinden, een begrotingswet voorlegt die aan die eisen voldoet en dat die ook wordt goedgekeurd zoniet komt er staking.

Bij ons in ORBETH gebeurt de schoolstart altijd « drupsgewijze ». De kinderen wachten af om terug te keren naar ons weeshuis tot wanneer ze vernemen dat de scholen hun poorten werkelijk openen en dat alle leerkrachten aanwezig zijn.

Gisterenavond reisden 5 van onze grote jongens, samen met 1 meisje, Bénédicte, aan boord van onze jeep, naar de scholen van Bukanga-Lonzo (op 150 km van Popo) En ter plaatse in Popo, vertrokken deze morgen een handvol teruggekomen kinderen naar hun klasje, enthousiast gevolgd door onze peuters die kost wat kost ook een rugzak wilden aantrekken om naar het kleuterschooltje te stappen. **De sfeer was optimaal**

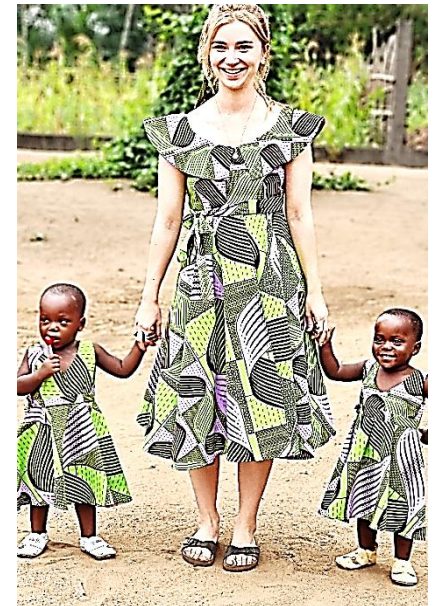

Lieve Popovrienden,

Eerst wil ik vertellen over de vakantiegangers die wij de voorbije maanden over de vloer kregen. De voorbije drie jaar kon er moeilijk een bezoeker tot in Popokabaka geraken (*behalve de organisaties zoals « Dokters zonder grenzen, MEMISA, INRB en nog anderen*). De onoverwinbare coronapandemie kelderde onze gastvrijheid en niemand mocht de reis wagen. Dit jaar bracht verandering. Het ganse verlot door kregen wij familie, vrienden en weldoeners op bezoek.

Om daar iets over te vernemen moeten jullie met mij een wip terugmaken in de tijd... er liggen een berg dagboekknipsels klaar die ik kost wat kost wil doorsturen. Het zijn verhaaltjes over ons leefmilieu, over ons volk en hun gastvrijheid, over de Congolese maatschappij ...

Het bezoek begon in de maand juni 2022. Toen landde bij ons **Maélyne Sermeus** uit Haacht. Haar moeder is de meter van onze tweeling Kato en Anne. Een 10-tal dagen bleef zij in Popo. Geboeid door de mooie natuur, het eenvoudige leven en vooral door de kinderen mochten wij ondervinden hoe zij haar leven uit het Westen eens wou ontvluchten. Diep getroffen door het dorpsleven en de armoe van de mensen mochten wij haar fijne gevoeligheid ervaren en wisten wij dat de confrontatie met haar levenstrent uit het Westen scherp haaks stond tegenover de overlevingsdrang van de arme Popolese bevolking en de kinderen uit ons weeshuis. Wij hopen dat deze confrontatie iets positiefs toverde in haar jonge leven.

Op 30 juni landden in Ndjili de zus Lutje, de schoonbroer Geert en de nicht Lisa van Lieve Leenknecht. Nu lezen jullie een tweede dagboekuitreksel :

Zondag 10 juli 2022 : *Vandaag vertrok Lieve Leenknecht (per jeep) met haar zus Lutje en schoonbroer Geert terug naar Kinshasa. Zij waren bij ons van 30 juni tot 12 juli, samen met hun dochter Lisa (die bleef nog 2 weken langer) met hun schoonzus Trui en dochter Hanne. Het werd een bijzondere belevenis voor Geert en Lutje, samen met Lisa : « **Hun zus Liefke ontdekken en volgen midden haar weeskinderen waarvoor de familie zich reeds lange jaren inzet werd een unieke belevenis** ».*

Het was vooral een « werkbezoek ». Twee volgeladen containers, opgestuurd uit Zwevezele, stonden hen op te wachten in Kinshasa. Zij wisten héél goed wat er allemaal instopte (meubels, tonnen, werkgerief, klederen, verf, pompen, fietsen, school- en speelgerief enz). Onmiddellijk na hun aankomst werd het vervoer georganiseerd naar ons weeshuis in Popo. Daar zorgden zij voor het uitpakken, het schikken, het klasseren en

het wegbergen... Een gemeente DANK om de steun, de hulp en de toegesnoerde VRIENDENBAND ...

Met dezelfde jeep die op zondag 10 juli naar Kinshasa reed, trok ook de derde groep van onze weeskinderen op vakantie. Elk jaar scheppen wij de nodige kansen om onze kinderen naar de familie op verlof te sturen.

In de jaren 1980 – 2000 bestond er nog geen weeshuis in onze streek.

De kinderen die hun moeder verloren werden automatisch opgenomen door de uitgebreide of directe familieleden (grootmoeder, tantes, nichten verzekerden de borstvoeding). Het welzijn van de kinderen hangt grotendeels af van het vermogen van de familieleden om hen te verzorgen, op te voeden en te beschermen. Dat lukte vroeger in de uitgebreide families.

Rond de jaren 1990 kwam daar verandering in. De oprukkende armoede van toen veroorzaakte een pijnlijke situatie. Een familie kon nog zeer moeilijk een kind waarvan de moeder stierf, helpen overleven. In verschillende dorpen werden de weeskinderen gediscrimineerd. In een context van algemene armoede die zich ook nu nog uitdrukt in een gebrek aan economische capaciteiten van de families is het onmogelijk om baby's die hun moeder verloren, in leven te houden.

Onze tweeling Kato en Anne met hun vader die regelmatig op bezoek komt in Orbeth.

In 1995 startte onze Congregatie, met de hulp van zuster Lieve Leenknecht, haar familie en haar steungroep de « Bayakavrienden », een weeshuis Orbeth. Héél vlug wist de bevolking dat de meeste behoeften van de « kinderen-zonder-mama » werden voldaan. De families ondervonden vooral dat de rechten van de kinderen gerespecteerd werden.

Daartoe behoort ook het respect voor eigen familie en clan.

Ons weeshuis « Orbeth » omkadert niet alleen de weeskinderen maar probeert ook aandacht te geven aan de onderliggende armoede van de families. Wij zoeken een regelmatig contact met hun dorp en clan. Door bezoeken, animaties en dialogen doen wij bewust aan een broodnodige armoedebestrijding.

Daarom vragen wij aan de families om elk jaar hun « kind-zonder-mama » tijdens het groot verlof, in hun clan op te nemen. Zij krijgen een overlevingspakket (klederen, medikatie, sardientjes, droge vis, suiker, melk enz.). De familie wordt uitgedaagd om dit pakket ten voordele van de weeskinderen te beheren. Wij weten uit ondervinding dat de kinderen met « lege handen » terugkeren, maar dat dulden wij op voorwaarde dat zij gezond en tevreden terugkeren.

Vanaf 4 à 5 jaar mogen de families hun kleintjes komen oppikken. Wanneer zij té ver wonen zoeken wij een gelegenheid of brengen wij hen zelf naar hun dorp. Zij trekken er héél graag naartoe.

**Lieve Popovrienden,
Jullie krijgen ook een « dagboekuitknipsel » rond het :**

Einde SCHOOLJAAR 2021 – 2022 *(toen hadden wij al bezoek in ons weeshuis).*

Het groot verlot startte dit jaar terug in de maand juli (vorig jaar was het in de maand september).

Het Ministerie van Onderwijs legt alle jaren een officiële datum vast, maar niet in alle scholen van het land verlopen de eindejaarsactiviteiten op hetzelfde moment. Die zijn verschillend voor het kleuter, lager, middelbaar en universitair onderwijs.

Op maandag 18 juli startten dit jaar de Staatsexamens voor de humaniora-finalisten.

Vanuit Kinshasa wordt alles in het werk gesteld om deze proeven in goeie omstandigheden te laten plaatsvinden : de koffers met de formulieren en de te beantwoorden vragen worden tijdig naar het binnenland gestuurd. Ook naar de gebieden (Oost-Congo) waar de onveiligheid domineert door gewapende groeperingen en door oorlog. Tijdens de Staatsexamens wordt er door de overheid van het land gevraagd om de rust te respecteren. Meestal doet men de wapens zwijgen. De conflicten verminderen ... rebellen en soldaten laten weten dat zij het « Staatsexamen in vrede willen laten passeren ».

Dat doen ze niet tijdens het schooljaar.

De moeilijkheden van de voorbije decennia, veroorzaakt door de politieke inmenging, bepaalden de « weg naar de afzakking in de afgrond » voor het onderwijs.

In de jaren 80 toen ik in het onderwijs werkte, werd er in goede omstandigheden gestudeerd. Elke leerling had zijn eigen leerboek en er waren klassen van 25 leerlingen. De leerkrachten kregen een deftig loon en scholen kregen hun werkkosten terugbetaald.

De politieke en economische instabiliteit hebben echter in de loop der jaren een zware tol geëist. Na de plunderingen die het land heeft meegemaakt, werd in 1992 de bijdrage van de ouders aan de studie van hun kinderen ingevoerd.

Ondanks de grondwet van 2005 en de kaderwet van het onderwijs van 2014, die pleiten voor gratis basisonderwijs, heeft de staat méér en méér het onderwijs losgelaten.

Gevolg : de kwaliteit van het onderwijs is gedaald tot een héél laag niveau.

Er moeten nieuwe scholen gebouwd worden en men moet beter gevormde leraren inhuren.

De editie 2022 van de Staatsexamens blijft besmet met fraude en corrupte praktijken zoals het lekken van de items, het fenomeen dat algemeen bekend staat als het « laboratorium » (= de introductie van de leraars die de items in de examenzalen helpen beantwoorden, de omkoping van surveillanten en

dergelijke). Al deze anti-waarden tasten het imago van de Staatsexamens verder aan. Zolang de « inspecteurs van het onderwijs » deze corrupte gewoonten toelaten is er weinig aan te doen.

De finalisten van de lagere school Temuka met zr Pasca NTEMBI

Dit jaar duren de Staatsexamens tot donderdag 21 juli.

Het mag worden gezegd dat de regering al verscheidene jaren vecht voor «**gratis lager onderwijs** », maar dat is niet voldoende om de kwaliteit van het onderwijs te verzekeren. Hogere lonen en een veel betere zorg voor het onderwijzend personeel zijn **BROODNODIG**.

In de scholen van onze Congregatie :

- 7 scholen in Popokabaka,
- 2 scholen in Dinga,
- 4 scholen in Kasongo-Lunda,
- 2 scholen in Imbela,
- 2 scholen in Mbankana
- en het scholencomplex van 5 500 leerlingen in Kinshasa)

proberen wij deze corrupte gewoonten uit te roeien maar wij moeten eerlijk toegeven dat het nog niet lukt.

De kleintjes van onze Kleuterschool TEMUKA in Popokabaka

In onze lagere school Temuka, hier in Popo zijn 23 kinderen geslaagd van de 25 die er school lopen van het 1ste tot het 6de studiejaar. Vijf van onze weeskinderen nemen dit jaar deel aan die Staatsexamens : Enoc, Rebecca, Elodie, Gerard en Olga. Voor elke leerling kost een Staatsexamen ongeveer 200 \$.

Wij HOPEN dat zij allemaal slagen.

CONGOBABEL 3 – september 2022

Lieve vrienden,

Meer dan ooit willen wij zorg dragen voor onze schoollopende kinderen.
 Het is broodnodig van hun concentratievermogen en studiegeest aan te scherpen.
 Het is opvallend hoe sterk hun geheugen werkt, maar de logische denkpiste loopt fout.
 De jeugd moeten « goesting krijgen om pure kennis » op te doen.
 Een creatieve, ongekende kennis die aan hun land een gewaardeerde plaats kan geven in het wereldgebeuren.

Spontaan denk ik aan die schrikaweekende klimaatcrisis.
 Congolezen leven nog dicht « **in en met de natuur** ».
 De huidige té technische en economische benadering van alles wat naar een vernieuwde wereld-orde zoekt, zou door de « **menselijke rijkdom van Afrika** » betere oplossingen kunnen bezorgen.

Van harte DANK

Ik hoop dat deze babbel erin slaagde jullie terug warm te maken voor ons leven, onze mensen en onze kinderen uit Popokabaka.

Met GODS ZEGEN

Lieve Van Wijmeersch

CONGOBABEL 3 – september 2022

